

[Jytte Andersen]

Det ville også give en god balance i folkeoplysningsudvalgene, hvis man kunne sikre de foreningsløse i alle kommuner en placering i folkeoplysningsudvalgene, og derfor vil jeg gerne bede ordførerne om at læse Landsforeningen Ungdomsringens grønne løbeseddel fra i går igennem endnu en gang.

Vi tilslutter os de formuleringer i betænkningen, som styrker klubområdet, det er klare forbedringer af loven som sådan.

Selvforvaltningen har været ledetråden i dette lovarbejde. Vi synes, at vi kan komme længere for at fremme dette princip, og vi har derfor stillet et ændringsforslag, som i øvrigt er inspireret af det konservative oplysningsforbund FOF. Forslaget handler om et andet beregningsprincip, således at det økonomiske tilskud knytter sig til den enkelte deltager frem for alene til lærerlønnen.

Et vigtigt udestående er lokaletilskuddenes niveau. Vi finder det kritisabelt, at ministeren ikke har skabt klarhed på dette væsentlige punkt inden betænkningssagens afgivelse, al den stund loven har haft en lang fortid bag sig. Der har været et langvarigt udvalgsarbejde her i Folketinget, og der har været en langstrakt høringsprocedure. Så Socialdemokratiet kan tilslutte sig den kritik, der kommer til udtryk i Idrættens Fællesråds og Dansk Ungdoms Fællesråds brev af 15. maj 1990, hvor de meget klart og præcist giver udtryk for, at deres støtte til loven afhænger af, om der skabes klarhed på lokaletilskudsområdet.

Men vores kritik af dette uafklarede spørgsmål retter sig dog også imod Kommunernes Landsforening, som efter vor opfattelse har optrådt usmidigt og med en meget lidt forstående holdning over for vigtigheden af dette spørgsmåls betydning for den samlede lovgivning om støtte til folkeoplysning. Vi finder det uacceptabelt, at kommunerne kræver kompensation for de lokaletilskud, de hidtil har anvendt på frivillig basis, og som nu gøres lovpligtige.

Og så et par kommentarer om L 116. Specielt ændringerne på daghøjskoleområdet er efter vores opfattelse noget af det mest opløftende, der er sket på uddannelsesområdet i mange år, og det er vi heldigvis så godt som enige om i forhandlerkredsen. Det er også gode forbedringer, der er kommet ind i lovgivningen angående en bredere deltagerkreds, en stærkere vægtning af den personlige udvikling, et daghøjskoleop-

hold måtte give deltagerne, og det er ligeledes godt, at den pædagogiske fleksibilitet er blevet sikret i højere grad.

Vi vil også takke ministeren for den imødekommerhed, der har været over for, at lokale aftenskolers bestyrelse umiddelbart kan udgøre en daghøjskoles bestyrelse. Det synes vi er en klar forbedring, og jeg vil godt allerede her i første runde bede ministeren bekræfte, at det skal opfattes sådan, at man umiddelbart kan godkendes som bestyrelse for en daghøjskole.

På et andet punkt kunne loven efter vores opfattelse gøres bedre. Det kan man gøre ved at stemme for det socialdemokratiske ændringsforslag, som sikrer en mellemkommunal refusion. Det betyder, at der ikke vil blive sat grænsepæle op imellem de forskellige daghøjskoler, der ligger meget spredt over det ganske land.

Vi vil gerne bede ministeren bekræfte et svar, som ministeren har givet Kulturudvalget på et tidspunkt, og som går ud på, at tilskuddene til daghøjskoler ydes efter objektive kriterier. Hvis ministeren kan bekræfte det svar her fra talerstolen, vil vi overveje at trække vort andet ændringsforslag til daghøjskoleloven tilbage.

Afslutningsvis tak til med- og modspillere, minister og ordførere. Det brede flertal blev sikret, og det er vigtigt, når vi står med en så vigtig og omfattende lov.

Socialdemokratiet synes, det er ærgerligt, at vi har et enkelt udestående problem, og vi må krydse fingre for, at det får en lykkelig løsning, så vi kan ekspedere denne lov ud i dagligdagen til glæde for hovedparten af den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Først lige en teknisk bemærkning fra mig som udvalgsformand. Vi beder om at få forslaget tilbage mellem anden og tredje behandling, fordi der ligger nogle uafklarede punkter, som fru Jytte Andersen har omtalt.

Men jeg gik ellers herop, fordi fru Jytte Andersen i begyndelsen af sit indlæg bemærkede, at det var glædeligt, at der nu var kommet penge til produktionskoler og daghøjskoler osv., og at det kun var Niels Højlund, der havde protesteret imod den måde, som nogle af pengene skulle findes på.

Jeg vil godt sige heroppefra, at SF var meget betænkelig ved den finansieringsform. Vi me-